

[Christmas Møller.]

Besiddelsen ligger fast. Det overprioriterede og navnlig overbeskattede Landbrug maa have levet sin længste Tid — Dygtigheds- og Soliditetskravene til Landmændene vil blive store nok endda.

Det kan imidlertid ikke siges, at den forløbne Del af Rigsdagssamlingen har skabt egentlig Klarhed over den højtærede Regerings erhvervs- og beskæftigelsesmæssige Planer, endstige da over disse Planers Forudsætninger for at løse de paagældende Problemer. Regeringens Politik er sikkert velment, og noget kommer der naturligvis ogsaa ud af den — ligesom der jo uomtvisteligt sker noget med et Par gamle Bukser, naar man sender dem til Lappe-skrædderen. Men hvor meget venter Regeringen sig egentlig af at lappe paa Arbejdsløsheden? Er og bliver det andet end Lapperi?

Og for at gøre et Sidespring, der nok er stort, men som dog ogsaa, lige som alting herhjemme, ender i et Spørgsmaal om Arbejde og Fremtid: Hvordan har det sig med Regeringens Foretagsomhed i Grønland? Den højtærede Statsminister har i Landstinget taget med mildest talt valen Velvilje mod et Forslag fra vor Side om at nedsætte en Kommission til Undersøgelse af grønlandske Problemer med særligt Henblik paa Efterforskning og Udnyttelse af dette vort store Udlands eventuelle Naturrigdomme. Det var en Velvilje, der saa ud til at ville give sig god Tid. Vi mener imidlertid, at saaledes som Tingene nu engang arter sig her paa Kloden, vil de nordligste tilgængelige Landomraader uvægerligt tildrage sig større og større Opmærksomhed. Det vil blive forlangt, at ogsaa de skal yde deres størst mulige Bidrag til Menneskehedens Husholdning, og vi tror ikke, at Grønland er dækket mod dette Krav, fordi Danmark gør gældende, at det er et Reservat, som vi forbeholder et Naturfolk. Ja, havde vi endda gjort det, saa lod det sig maaske høre, men vi har jo meget mere udryddet eller, om man vil, udciviliseret Grønlands-Eskimoerne som Naturfolk, og jeg tror, det vil gaa med Grønland som med Grønlænderne: Landet vil mere og mere blive betragtet som et almindeligt Land, og Danmark vil som Besidder af dette Land have at godtgøre, at det udnytter dets Muligheder som Produktionsomraade.

I det hele taget, naar jeg betragter mit Partis Stilling over for den højtærede Regering, kommer jeg til det Resultat, at der er i høj Grad Brug for Tilskyndelser fra vor Side, og at Tilskyndelser ikke engang

vil være nok, men at vi vil have mange og gode Grunde til at anholde Vælgerne om et politisk Systemskifte efter de Linier, som Konservatismen har optrukket. Det er rigtigt nok, at de først kommende Valg i snæver Forstand kun drejer sig om at vælge en Rigsdag, der skal vedtage eller forkaste et Forslag til en ny Forfatning her i Landet, men derfor har de andre store Spørgsmaal alligevel deres fuldt berettigede Adgang til Valgkampagnen. De har det ikke blot for dem, der ikke ønsker en ny Forfatning, men ogsaa og i endnu højere Grad for os andre.

Thi hvad er det, vi fra vor Side vil med denne nye Forfatning? Hvorfor er det, vi vil have den? Fordi vi, ud fra vor politiske, vor økonomiske og sociale, vor kulturelle og nationale Indstilling mener, at under den nye Forfatning vil Vilkaarerne ligge langt klarere, langt fremkommeligere end nu for Folkestyret og dermed ogsaa for det Arbejde, vi vil gøre, og den Kamp, vi vil føre for at vinde Folkets Tilslutning til vore Ideer og Formaal.

Derfor vil vi konservative Tilhængere af en ny Forfatning ogsaa ved Forfatningsvalgene føre vor konservative Politik frem med al Energi og Aabenhed. Det er jo netop paa den, vi skal vinde fornøden Tilslutning til vor Grundlovspolitik. Og gaar det, som jeg haaber og tror, vil Forfatningsvalgene da blive Optakten til det politisk afgørende Valg, ved hvilket den nye Grundlovs første Rigsdag skal sammensættes, den Rigsdag, som vi jo ser hen til med konservativ Forhaabning og Tillid.

Steen: Jeg takker den højtærede Landbrugsminister for den Oplysning, Ministeren gav som Svar paa det Spørgsmaal, jeg havde stillet til ham angaaende Loven om Opretelse af Boliger for Landarbejderne. Jeg er enig med den højtærede Minister om, at man bør imødekomme alle de kvalificerede Ansøgere, der har søgt Laan i Henhold til denne Lovs Bestemmelser, selv om dette medfører, at det Beløb, der er stillet til Raadighed, anvendes noget hurtigere end oprindeligt forudsat. Jeg deler ganske Ministerens Opfattelse med Hensyn til en saadan Lovgivnings gode Virkninger, og saafremt der stadig melder sig Ansøgere og Erfaringerne maatte tale derfor, vil vi være indstillede paa at fortsætte, hvad der her er paabegyndt.

Det var med Tilfredshed, jeg hørte Ministerens Oplysning om, at der for Tiden føres Forhandling mellem Landbrugsministeriet og Finansministeriet om Til-